

Ohje: Pohjavesialueiden erityistarpeet

Kiinteistön mahdollinen sijainti pohjavesialueella selviää yleensä kaavamääräyksestä ja /tai kaavakartasta. Pohjavesialueet on myös nähtävillä Tuusulan karttapalvelussa ympäristötiedoissa. Mikäli kaavassa on pohjavesiä koskevia määräyksiä tulee kiinteistön rakentaminen toteuttaa kaavamääräyksen mukaisesti.

Perustietoa

Pohjavettä syntyy, kun maan pinnalla oleva vesi imeytyy maahan ja vajoaa syvemmälle. Pohjavettä on lähes kaikkialla, mutta sen määrä vaihtelee sekä alueittain että vuodenajan mukaan. Pohjavesi on arvokas luonnonvara. Se piilee maaperän tai kallioperän uumenissa, missä se virtaa omia reittejään. Pohjavedeksi katsotaan yleensä se vesi, joka täyttää kaikki maa- tai kallioperässä olevat avoimet tilat. Näin käy tavallisesti 2–5 metrin syvyydessä. Runsastuottoiset sora- ja hiekkamuodostumat on luokiteltu pohjavesialueiksi. Luokiteltuja pohjavesialueita on eniten Lapissa, vähiten Pirkanmaalla ja Savossa. Asukasta kohti pohjavettä on niukimmin Uudellamaalla ja Pirkanmaalla.

Pohjavesialueilla on suojeltava pohjavettä ja pyrittävä huolehtimaan, ettei pohjaveden pinta alene. Uutta pohjavettä pitäisi pyrkiä muodostamaan imeyttämällä puhtaita hulevesiä maaperään. Pohjavettä syntyy, kun sadevesi tai pintavesi imeytyy maahan tai virtaa kalliorakoihin. Hiekka- ja soramailla keskimäärin 30–60 prosenttia sadannasta suotautuu pohjavedeksi. Moreenimaat ovat tiiviimpiä, jolloin suotautuminen on vähäisempää, pienimmillään alle 10 prosenttia sadannasta.

Pohjavesien huomioiminen rakentamisessa

Hulevedet pyritään ensisijaisesti käsittelemään ja hyödyntämään tontilla. Hulevettä voidaan kerätä kasteluvedeksi maanpäällisiin tai maanalaisiin säiliöihin. Tontilla pyritään imeyttämään siellä muodostuvat puhtaat hulevedet, kuten kattovedet ja viheralueiden hulevedet. Liikennepihojen, autopaikkojen ja jätteiden keräysalueiden pinnat on oltava vettä läpäisemättömiä. Niiden tulee siis olla asfaltoituja tai muuten pohjavesisuojaattuja. Nämä pohjavesisuojaatut alueet varustetaan liimatuin reunakivin tai ns. asfalttimakkaroin. Pintavedet on käsiteltävä ja johdettava niin, ettei niistä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Näiden alueiden pintavedet eivät saa siten valua nurmikoille tai muille vettä läpäiseville alueille eikä niitä ei saa ohjata imeytysjärjestelmään. Teollisuuskiinteistöille ja suurille pysäköintialueille tehdään tarvittaessa öljynerotus viivytysjärjestelmän yhteyteen. Pientaloille riittää lähtöyhteeseen asennettu alaspäin osoittava käyrä tai T-haara. Silloin veden pintaan jää pieni erotustilavuus.

Puhtaiden hulevesien imeytysjärjestelmä tulee suojata hulevesiverkoston mahdollisen padottamisen yhteydessä tapahtuvalta takaisinvirtaukselta. (Jos imeytysjärjestelmästä on johdettu ylivirtausputki hulevesiverkoston.)